

man ogsaa her give Kompensation paa et lignende Omraade.

Jeg er, det følger af sig selv, villig til at forhandle om Enkeltheder i dette Forslag og i Tinglæsningsforslaget og tage alle de Hensyn, som det er mig muligt, til de Anskuelse, som maatte blive gjorte gældende fra Rigsdagens Side, men jeg maa fastholde, at i Henseende til Fordelingen af Byrden mellem de forskellige Klasser af Omsætninger bør der ikke ske nogen væsentlig Forrykkelse, og ikke heller med Hensyn til disse Loves endelige finansielle Resultat. Vi ville ikke kunne nøjes med noget nævneværdigt ringere Beløb som Merindtægt af disse Love, end her er foreslaaet.

Alfred Christensen: En enkelt Ytring af den højtærede Finansminister giver mig Anledning til at tro, at der er en høj Visdom eller i alt Fald en bestemt Plan og Hensigt forbunden med, at Finansministeren vægrer sig saa haardnakket ved at komme frem med det, som vi andre forlange: En samlet Finansplan, hvorefter vi skaffe de fornødne Indtægter. Den højtærede Finansminister vilde ikke frikende mig for noget Skattehysteri, idet han erklærede, at det i alt Fald var en sygelig Betragtning, at denne Stempellov kan ødelægge Erhvervslivet. Ja, naar vi have hver Lov for sig, vil den samme Betragtning mulig komme frem fra den højtærede Finansminister. Denne Lov kan ikke ødelægge Erhvervslivet! Og den næste Dag, naar vi faa en anden Lov: Denne Lov kan ikke ødelægge Erhvervslivet! Hvis vi havde dem allesammen samlet, vilde vi være i Stand til at vide, hvad Erhvervslivet kan taale og bære, og hvad der er nødvendigt, at det bærer. Jeg haaber ikke, at det er nødvendigt for mig at minde den højtærede Finansminister om en gammel Historie om Tørvebonden. Han havde ikke i Forvejen regnet ud, hvad Hesten kunde trække, og hvad der kunde være paa Vognen, saa læssede han Tørvene paa, idet han sagde: Heste, kunne I trække denne Tørv, kunne I trække een til og een til, og saaledes blev han ved, indtil de ikke kunde faa Læsset af Stedet, og saa sagde han: Heste, kunne I ikke trække denne Tørv, kunne I heller ikke trække denne Tørv eller denne, og saa læssede han dem alle sammen af igen. Hvis denne Mand havde været en fornuftig Tørvebonde, og hvis den højtærede Finansminister havde været en fornuftig Finansminister og vilde

behandle os Folkerepræsentanter som fornuftige Folkerepræsentanter, der skulle gaa i Hestenes Sted og trække Læsset, saa oplyste han os forinden om, hvor tungt Læsset blev, og hvor mange Hestekræfter vi skulle lægge i for at trække det. Vi maa ikke tage det stykkevis, som Bonden tog Tørvene.

Mads Larsen: Det er blot et enkelt Forhold vedrørende det Lovforslag, vi her behandle, jeg skal omtale. Jeg kan saa meget lettere indskrænke mig til dette specielle Forhold, som jeg i alle væsentlige Punkter er enig i de Betragtninger, som ere fremførte af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Den egentlige Anledning til, at jeg tager Ordet, er en Henvendelse, der er rettet til mig fra en af mine Vælgere, der indtager en ledende Stilling indenfor Landbrugslotteriet. Han har bedt mig under Forhandlingerne om denne Lov gøre opmærksom paa, at man ved de Bestemmelser, som findes i Lovforslagets § 108, vil komme til at øve Uret imod de Folk, der købe Landbrugslotterisedler, og da særligt de fattige, som kun købe halve Sedler. Der staar nemlig i § 108, fjerde Stykke: „Alle andre Dokumenter af enhver Art, og under hvilken som helst Benævnelse, der give Adgang til Deltagelse i Lodtrækninger om Penge eller Genstande af Pengeværdi, stemples, hvis de ikke i Medfør af Lovens øvrige Bestemmelser maatte være stempelpligtige til et højere Beløb, med 20 Øre for hver Lodtrækning, hvortil Dokumentet giver Adgang“. Nu har den paagældende gjort mig opmærksom paa, at Landbrugslotteriet væsentligst maa ligestilles med Almindeligt dansk Varelotteri, hvis man ser konkurrencemæssigt paa det, og at dette sidstnævnte kun udsteder hele Lodsedler, medens Landbrugslotteriet ogsaa udsteder halve Sedler. Desuagtet skal Landbrugslotteriet lige saavel svare 20 Øre af de halve Sedler som af de hele og som Varelotteriet af de hele Sedler. Det er i Virkeligheden at vanskeliggøre Landbrugslotteriets Stilling overfor Konkurrencen. Det forekommer mig, at denne Henstilling er berettiget ogsaa af en anden Grund, nemlig Hensynet til, at det utvivlsomt som Regel er de mindre velstillede, som maa nøjes med at købe halve Sedler. Som Følge deraf vil denne Afgift, denne Skat til det offentlige paa Lotterisedler ramme haardere overfor de mindre velstillede end